

Hoer og Ukydskhed uden et ærligt Ægteskab, skal og holde sig nogle Uger hiemme, som sædvanligt, men blive dog ikke af Guds Tienere indledte i Kirken, ei heller have nogen Følge med sig til Kirken. De, som skal indledes, give sig an for Præsten Dagen tilforn og lade antegne deres Navne i en vis Bog. Om Morgenen derefter kommer hun med nogle faa Par Qvinder betimeligen til Kirken, saasnart Gudstieneste begyndes, men bliver saalænge staaendes i Vaabehuset eller for Kirkedøren, indtil Præsten kommer til hende og med en kort Formaning staaendes inden for Kirkedøren, og Qvinden lige for ham uden Døren, minder hende om hendes Taksigelse imod Gud, som har hiulpet hende af den Nød, hun var udi, og givet hende Glæde for Sorrig formedelst en god Forløsning, at hun ikke glemmer at takke Gud tilbørligen derfor, nu hun er opkommen til Guds Huus, og ellers altid og herefter bevise sig omhyggelig for at opføde sit Barn i Herrens sande Frygt, og selv med et godt Exempel foregaae det i alt det, som christeligt er, hvortil han ønsker hende Lykke og Velsignelse og gaer saa fra hende. Siden gaer hun med sit Følge ind i Kirken til sit sædvanlige Stæde, og forretter der sin Andagt med andre Guds Børn. Efter Prædiken gaer hun med samme sit Følge op til Herrens Alter, og ofre de deres Gaver til Guds Tienere, hvad de selv vil, og best kan afstedkomme. (Indledelsens Maade kan være saaledes, som her nærmere er foreskrevet).

IV Cap.) Om Skriftemaal og Afløsning.

1 Art) Om lønligt Skriftemaal og Afløsning.

De, som vil bruge det hellige Nadverens Sacramente, skal enten Dagen tilforn, eller samme Dag for Prædiken, om det for vigtige Aarsager ikke kan skee Dagen tilforn, indstille sig for Præsten i Skriftestolen, bekiende deres Synder for ham og bede om Afløsning; Dog skal de, som enten først vil gaee dertil, eller have noget synderligt billigen at tage i Agt, gaee til Præsten nogle Dage tilforn, at han beqvemmeligen med dem derom kan handle, og i Tide raabe deres Samvittigheder af Guds Ord. Naar de saa vil skrifte, skal de i en sand Hiertens Ydmyghed fremkomme, og saasom for Guds eget Ansigt sætte sig med Ærbødighed ned paa Knæ for Herrens Tiener, mens de giøre deres Skriftemaal og (paa den her anførte Maade) annamme Afløsning. Og efterdi en Guds Tiener sidder her i Guds Sted at handle med dem, som ere besvære-

de med Synden, og bør at være troe i sit Kald, saa at han intet forsømmer, som kan være Gud til Ære og Synderen til Trøst, Glæde og en salig Omvendelse, da maae han vel see sig for, at han ikke i nogen Maade misbruger det hellige Embeds Myndighed og dermed giver Gud Aarsag at kræve en Synders Blod af hans Hænder, naar han enten af Frygt for Menneskene og deres Unaade efterlader noget, som til en Synders Salighed kunde være fornødent, eller og af Had, Nid, Gierrighed, Uvenskab og andre deslige private Affecter overfuser en Synder paa det hellige Sted, eller maaskee bebreider ham, hvad dem kunde være imellem, eller og haanligen afviser ham fra Skriftestolen, andre Guds Børn til Forargelse; Men om nogen beteer sig ubodfærdeligen, ham skal en Guds Tiener flittig formane til Bod og Bedring og beflitte sig paa med Sagtmodighed at overtale ham af Guds Ord, at han opsætter sit Forehavende, indtil han ved den Hellig Aands Bistand maae være bedre skikket til saa helligt et Værk. Imidlertid Skriftemaal saaledes forrettes, skal Klokkerne i Kiøbstæderne og Degnene paa Landet stedse være tilstede i Kirken og nøie give Agt paa, hvo de ere, og hvor mange, som gaee til Skrifte, hvilke ved Navn og Dag i en dertil forordnet Bog rigtig af dem skal antegnes, paa der man kan kiende de forsømmelige og vide, hvor meget Brød og Viin til hver Communion endelig kan behøves, at ingen Mangel derpaa maae være de Gudfrygtige til Hinder i deres Salighed og Menigheden til Forargelse. Derfor skal og enhver Præst have en Tavle hos sig i Skriftestolen, hvorpaa han tegner Tallet paa dem, som have skrifftet. Til det hemmelige Skriftemaal maae de ikke stædes, som efter Loven ere skyldige til at udstaae Kirkens Disciplin, men slige bør deres Forseelse aabenbare for Menigheden at afbede og aabenbare afløses.

II Art.) Om aabenbare Skriftemaal og Afløsning.

Aabenbare Afløsning skal skee i Kiøbstæderne om Fredagen, og paa Landet om Søndagen, strax efter Prædiken paa de Steder, som Loven omformelder. De, som saaledes skal afløses, bør nogen Tid tilforn at oplade sig for Præsten og begiere Afløsning, og dersom han da finder en sand Anger og Ruelse hos dem over deres begangne Forseelse, skal han næste Prædike-Dag, da saadan Afløsning bør at skee, dem annamme og (paa den her bestemte Maade) afløse. Hvor-